

حساس مذهبی صفر است .

دسته سوم آنهاست که علاوه بر بی اطلاع بودن از تعلیمات مذهبی و طرز تدریس آنها خودشان از نظر اخلاقی فاسد و بی بنود بارند و احتیاج به بی دینی و اخلاقی دارند وجود این دو دسته در معلمات تعلیمات دینی (مخصوصاً دسته اخیر) کار را بجهات خطرناکی کشانیده است .

بدبختی دیگری که در موضوع برنامه تعلیمات دینی هست اینست که همانگی میان آن و سایر دروس دیگر نیست . مثلا شاگردان در درس تعلیمات دینی پیدايش اسلام را باعظامت و احترام خاصی میخواستند و موقعیت ظهور اسلام در آن دنیای تاریخی و حشترازی جاهلیت کمی آشنا میشوند ، ولی هنگامیکه در بعض تاریخ ایران بگشرش اسلام در کشور مامیرسند معلم یانویسته کتاب تاریخ آپنان تعبیرات زنده ای در باوه اسلام آوردن ایرانیان تحت عنوان « حمله شوم هرب » ! دارد که جوانان از اسلام و قرآن بکلی دم میکنند ، باین ترتیب بر اثر حسن ملت پرستی افرادی و نادانی و بی اطلاعی بعضی از معلمات یامولفان تاریخ پایه های عقائد آنها درباره اسلام لر زان میشود ... اینها همه بدبختیهایی است که فرهنگ مملکت ما از نظر تعلیمات اخلاقی و تربیت مذهبی بآن گرفتار است و نتیجه شوم آنرا هم در درج و مرچ اخلاقی جوانان که صفحات حوادث روزنامه ها شاهد گویای آنست مشاهده میکنیم .

اکنون که گفتگو از اصلاح برنامه های فرهنگی دروزارت فرهنگ در میان است خوب است اولیاء فرهنگ ، در صورتیکه علاقه مند باین آب و خالک و اصلاح اجتماع فلی هستند ، و اولیاء اطفال و جوانان دو صورتیکه خواهان سعادت فرزندانشان میباشند بموضوعات زیر دقیقاً توجه کنند :

- ۱ - باید برنامه های تعلیمات دینی زیر نظر هیئت صالحی و با مشورت مقامات روحانی و مخصوصاً زعمای حوزه علمیه قم تمام معنی اصلاح شود و هیئتی از افراد مطلع فرهنگی و نمایندگانی اذخوذه علمیه قم مأمور تنظیم این برنامه ها و پرونزیختن مسائل زائد و اضافه کردن مسائل لازم بشوند .
- ۲ - کتابهای خوب و شیرین و دلپذیر با استفاده از اصول تربیتی و روانشناسی که اطفال و خوانان بخوانند آنها رغبت کشند زیر نظر افراد مطلع تهیه شود ، و سعی شود بالانواع وسائل (مخصوصاً با برنامه های عملی) جوانان را نسبت بسائل دینی علاقه مند

سازند و پایی، معنقدات مذهبی آنها بر اصول مبنی و محکمی نهاده شود تا افرادی مؤمن و معتقد با ایمان و فرزنه دل و بالا خلاق باز آیند.

۳- برای تشویق اطفال و جوانان بفرار گرفتن برنامه‌های دینی از نظر نمره، و گروه‌بندی، و طرز امتحان اهمیت لازم داده شود باین معنی که تعليمات دینی خود یک گروه مستقل باشد و از ضمیمه کردن آن باعلوم اجتماعی و امثال آن بشدت اجتناب گردد و نمره امتحان آن مانند سایر دروس درجه اول باشد و از هرچه اهمیت تعليمات دینی را در نظر شاگردان میکاهد بکلی بر همراه شود.

۴- کلاس‌های مخصوصی برای تربیت علمان تعليمات دینی با مشورت مرکز روحانی تشکیل داده شود و علمان را بسائل دینی و طرز تعليم آنها آشنازند و در استعداد آنها سنت‌گیری زیادتری شود و افرادی که منقول و مطرود مجتمع مذهبی هستند و در اجتماع بدنام میباشند طرد کنند ضمناً می‌شود هماهنگی میان درس تعليمات دینی و سایر دروس برقرار گردد و علمان دیگر موظف باشند علاوه بر ایمان و تقوی و ایمان را بشاشکردن بیاموزند.

اگر ابن پیشنهادات بطور کامل عملی گردد امیدی باصلاح اخلاق جوانان و اطفال هست والا باید منتظر آینده بسیار تاریکتر و وحشتناکتری برای جوانان باشیم.

حقوق برادر دینی

پیغمبر اکرم (ص) ذر مودند: «مسلمان را بر مسلمان شش حق است: هر وقت اورا ملاقات کرد سلام کند، تعارف معمولی را بجا بیاورد، مریض شد بعیادتش برود، هنگامی که بپرید برای احترام جنازه او حاضر شود؛ دعوت کرد احباب کند، در غیاب آنچه برای خود می‌پسند و دوست میدارد برای مسلمانان دیگر نیز همان را دوست بدارد و بخواهد و آنچه را که دوست نمیدارد و نمی‌خواهد برای مسلمانان دیگر نیز آن را پسند و روانداند»

خداشناسی

صفات خدا

ناصرکارم

عالیترین مفاهیم توحید

کو بنده ترین مبارزه اسلام ، مبارزه با شرک
بود - ننگ « تقلیل » داشتن تا چند ؟ -
دو گانه پرستی در ایران قدیم .

در بازه توحید و یگانگی ذات خدا در شماره های گذشته سخن بسیار گفتیم و از طریق استدلالات گوناگون عقلی ، علوم تجربی ، و فطرت ، بیکنایی ذات او آشنا شدیم ، اکنون میخواهیم از دلائل عقلی صرف نظر کرده و از دلائل نقلی را بپوییم .

ولی توجه داشته باشید که نظر ما اینست « بایک کرشه دو کار » انجام دهیم . هم نظر اسلام و در بازه توحید و یگانگی ذات خدا در بایک ، و بانا یید دلائل عقلی و علمی و فطری با دلائل نقلی ایمان صریحت و قاطعتری باین مسأله پیدا کنیم ؛ وهم از مقابسه کردن توحید خالص و بی شایبه اسلام با سایر مذاهب ، بمعظم و عمق تعلیمات این آئین مقدس آشنا تر شویم .

یک طاله مختصر در اصول و فروع تعلیمات اسلام این حقیقت را بطور واضح بر ماست میکند که مسأله « توحید » و احتراء از هر گونه شرک اساسی ترین بایه اسلام است ، و توحیدی که اسلام به عالم انسانیت عرضه داشت بالبن حق و دقت در جهان سابقه نداشت ، اسلام از میان سر زمین مشرکان و بت پرستان سر برآورد و این حقیقت بروکردا آنچنان که شایسته بود بر ملاساخت ، و باهر گونه شرک و دو گانه پرستی که در دنیا آن روز کامل رواج داشت ببارزه آشی نایابی برخاست .

بیغیران بزرگ که گذشته یا آنچنان استعداد و لیاقتی داده مردم عصر خود ندیدند که تمام جزئیات مسأله توحید را تشریح کنند ولذا این حقیقت را بطور خلاصه برای آنها بیان

کردند؛ و یا آنها بیان کردند ولی افکار کوچک ظرفیت و قدرت حفظ و ضبط آن را نداشت و تعلیمات آنها بدست فراموشی سیرده شد؛ در هر صورت این امتیاز برای اسلام باقیماند که معلم عالیترین مفاهیم توحید بود.

در اسلام روی مسأله «یگانگی خدا» بقدرتی تکیه شده که گفتن لا اله الا الله (شهادت ییگانگی خدا) یکی از شناختهای اسلام آوردن است که بضمیمه گواهی بر سالت پیغمبر اسلام (ص) پاک دلیل کامل بر قبول اسلام خواهد بود.

در قرآن و کلامات پیشوایان دین باصره احت هرچه تمامتر در این باره صحبت شده و هر گونه «شبیه» و «شریک» و «کفو» و «ند» و «مثل و مانند» و همچنین هر گونه اجزاء از ذات مقدس خداوند نفی شده و خداوند بنو آن یاک حقیقت واحد، بسیط از جمیع جهات، بی نظریرو بی مانند و خالی از هر گونه تعدد، معرفی شده است.

اسلام بقدرتی در این ذمیته صریح و قاطع سخن گفته که جای کوچکترین ابهامی باقی نگذاشته است و قسمت زیادی از آیات قرآن فقط در این باره بحث میکند.

ضمناً برای اینکه مسلمانان کوچکترین انحرافی از اصول توحید پیدا نکنند و این حقیقت بزرگ را فرا موش ننمایند و هر گز بشرک نگرایند و حقیقت توحید را آلوده نسازند و جز خداوند ییگانه کسی را پرسش نکنند، تمام عبادات روزانه و غیر روزانه را آنچنان با روح توحید آمیخته که تفکیک میان آن دوامکان پذیر نیست.

اذان نمازهای پنجگانه روزانه که هر روز چندین مرتبه با صدای رسانگفته میشود با توحید شروع و با توحید پیش میباشد. در اثناء نماز کراز ییگانگی خداوند گواهی میدهیم و او را از هر گونه شریک منزه میشیم.

اعمال حرج را حتماً باید با شهادت ییگانگی خدا شروع کنیم: (لبیک لاشریک اللہ) از آغاز تولد در گوش نوزاد باید نفعه توحید و لا اله الا الله بخوانیم و هنگام مرگ هم سعی کنیم این جمله بر معنی مرذبان مختصر چاری شود. یعنی آغاز و بیان زندگی یاک مسلمان باید توأم با توحید و اعتراف ییگانگی خدا باشد.

اسلام برای اینکه آخرین آثار شرک و بت پرستی دال از سرزمینهای اسلامی محو کند از کلیه اموری که ممکن است یاک روزبهانه ای برای شرک شود جلو گیری عمل آورده ساختن بسیار را تحریم کرده و از نماز خواندن در برابر شمل آتش، مجسمه، تصویر، و در هنگام طلوع و غروب آتناب و خلاصه آنچه کمترین شباهتی بکارهای مشرکین و بت پرستان

و آفتاب و ماه پرستان و آش پرستان دارد نهی کرده است، اگرچه نماز گزار ابدآ چنان
قصدی را نداشت باشد.

قرآن بت برستی و شرک را نشانه سفاہت و جهالت و یغیری؛ و توحید را دلیل عقل و علم
می‌شمرد و کسانی را که بخدا یابن دو کانه و سه کانه یا پیشتر معتقد بودند جدا از زندش می‌سکند
ما پیون با اینکو نه تعلیمات خواه گرفته ایم نمیتوانیم درک کنیم که اعلام توحید باین صورت
در آن روزی که تاریکی شرک سراسر جهان را فرا گرفته بود چقدر جالب و در عین حال چقدر
دشوار و برق مشقت بود.

ره بوحدت یا فتن تاکی ۸

ننک تثیث داشتن تا چند ۹

امروز بر کسی بوشیده نیست که مسیحیان در مسأله توحید و شرک درین بست
سختی قرار گرفته اند؛ اذیک طرف کتب مذهبی ساختگی آنها مسأله تثیث و خدا یابن
سه گانه (اب - ان - روح القدس) داعنوان می‌سکند و انجیل ها «حضرت عیسی» را بک
خداآوند تمام عبار معرفی می‌سکنند؛

مثلًا در انجیل «مرقس» اذقول عیسی (ع) چنین نقل می‌سکند: «چگونه نویسنده کان
می‌گویند که مسیح فرزند داود است بادجود آنکه خود داود بواسطت روح القدس گفته
است بدروستی که خدا آوند بخدا آوند من گفته است که بنشین بر دست داشت من تا دشمنان
تorda در محل اقدامات اندازم . و چون خود داود ، خود داود (عیسی) را خدا آوند خواه است
چسان او فرزند وی باشد» (۱).

در انجیل دیگر نیز تصریح شده که عیسی فرزند داود نیست بدليل اینکه خود داود
او را خدا خوانده و معنی ندارد فرزند او باشد (در باب اول انجیل «لوقا» آیه ۴۱) و در
انجیل «متی» نیز آبانی راجح بخدا یانی عیسی دیده می‌شود.

در هر حال مسیحیان طبق کتب مذهبی ساختگی خود ناچار نه روی مسأله تثیث
پافشاری کنند، از مارف دیگر چون خرافی بودن اعتقاد بعد ای عیسی یا مریم یا روح القدس و
خلاصه خدا یان متعدد بقدری روشن است که هر آدم بالاعلاعی بر آن می‌خنند ناچار شده است
مسأله «وحدت در تثیث» را بیان بیاورند و بگویند خدا آوند در عین اینکه متعدد است یکی
است و در عین یکی بودن سه تاست؛ حالا اگر بپرسید این معنی ابدآ معقول نیست که

(۱) آیه ۳۵ تا ۳۸ ، باب ۱۲۵ ، انجیل مرقس صفحه ۱۱۰۳ طبع ۱۸۷۸ میلادی
که بفرمان جمعیت کتب مقدس برای خارجیان در بریتانیا تهیه شده است.

یکی در عین یکی بودن سه تاباشد و بالعکس، میگویند این مطلبی است که باید آنرا پذیرفت و میل ندارند درباره آن زیاد بحث و گفتگو شود ! .

و فتنی این منطق نامقول را بامنطق نیرومند قرآن که با صراحت تمام مسیحیان را مغاطب ساخته و میگوید : «**يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَقْفُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَالْحَقِّ إِنَّمَا الْمُسِيحُ عِيسَى بْنُ مُرِيْمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَةُهَا إِلَيْهِ مُرِيْمَ وَرُوحُهُمْ فَأَمْنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ أَنْهُو وَآخِرُ أَكْمَانِ إِنَّمَا لَهُ اللَّهُ وَاحْدَهُ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ؛ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكُفَّىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا.** لَمْ يَسْتَكْفِفْ **الْمُسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لَهُ وَلَا إِلَائِكَةَ الْمُقْرَبُونَ** (۱)

: «**إِيَّاهُلَ الْكِتَابِ ! دَرِدِنْ خُودَ فِرَاطَ وَغُلُونْ كَنْبِيدَوْ دَرِدِنْ خَدا جَزْ سَخْنَ حَقْ مَكْوِيدَ ؛**
عیسی بن مریم تنها فرستاده خداست و بفرمان خدا در (رحم) مریم فراداده شد و روحي است از طرف خداوند ، ایمان بخدا و فرستادگان او بیاورید ، و نگوئید خدا و ندسه است اذین سخن خود داری کنید بنفع شماست ؛ خداوند یکی بیش نیست ، منزه است از اینکه فرزندی داشته باشد ؛ آنچه در زمین و آسمان است مال اوست ، واوبرای حل تمام مشکلات کافی است . عیسی (خودش) هر گز از بندگی و عیوبت خدا استنکاف نداشت ؛ و فرشتگان مقرب او هم استنکاف ندارند » .

اینجاست که از ش تعالیمات اسلام در زمینه توحید و یگانگی خدا بخوبی آشکار میگردد .

دو گانه پرستی در ایران قدیم

این حقیقت را نیز باید اعتراف کرد (اگرچه برای ملت پرستان و کسانیکه تعصب خشک و افراطی ملیت حس قضاوت صحیح را از آنها سلب کرده گران است ؛) که اسلام بامنطق نیرومند توحیدی خود بزرگترین خدمت را بایرانیان نمود و آنها را از شرک و وتنیت (دو گانه پرستی) نجات داد .

اگر این آینین پاک ظهور نمیکرد باحتمال قوی هنوز سایه شوم شرک بر بالای سرما بود . این حقیقتی است که هر ایرانی منصفی با آن اعتراف میکند و خدا را براین نعمت بزرگ شکر میگوید .

جالب توجه اینکه بعضی از همین ملت پرستان خشک و متھسب امروز برای تبرانه نیاکان بزرگ ما و پرده انداختن بروی این حقیقت اصرار دارند که ثابت کنند در ایران قدم دو گانه پرستی وجود نداشته و همه موحد بوده اند ؛ یعنی بعد از هزار سال ویشتر که

(۱) سوره نساء آیه ۱۶۹ و ۱۷۰ .

در کتب تاریخی همگی اعتراف بوجود مذهب تنویت دو ایران قدیم کرده‌اند، این آذایان باین کشف بدید نائل شده‌اند که همه آنها دروغ بوده است.

تعصب و ملت برستی آنهم باین صورت ذننه بدانست از هر کس که باشد و یکی از نشانه‌های عقب‌ماندگی وجود داشت، حالا خواهد دارند این طرز فکر استاد داشگاه تهران باشد یا یاک فرد معمولی.

ما اگر علاقه باین آب و خاک داریم باید چشم باز کنیم و بیهیم که ایرانیان پس از اسلام آوردن و باک کردن آثار شرک از صفویه دلجه آندازه به پراطلوی اسلام و پیشرفت علوم اسلامی کمک کردند. خلافای اسلامی اذهوش و عقل ایرانیان استفاده میکردند و بسیک آنها میتوانستند بوضع حکومت خود سره سامان دهند قسمت عمده دانشمندان اسلام را ایرانیان تشکیل میدهند و ایرانیان بودند که در انواع علوم اسلامی، کتابهای نفیسی نوشته‌ند و باین آینه باک خدمت کردند. این معنی علاقه صحیح با باب و خاک است نه آن طرز فکر افراطی و نادرست.

همسایه

یکی از همسایکان امام صادق (ع) تصمیم گرفت که خانه مسکونی خود را بفروشد و بمشتری گفت چهار هزار دینار اصل قیمت خانه و شش هزار دینار قیمت همسایگی امام صادق (ع) است حضرتش از جریان اطلاع حاصل کرده ویرا خواست و زعلت فروش استفسار فرمود عرض کرد بان رسول الله (ص) اگر محتاج نبودم بهیچ قیمتی دست از همسایگی شما بر نمیداشتم و این اتفاق را اذ شود سلب نمیکرم امام صادق (ع) ده هزار دینار بعنوان قیمت خانه پائورد دادند و سپس خانه را بیوی بخشیدند و فرمودند همسایه‌ای را که قدر همسایه را بشناسد از دست نمیدهم و امیدوارم که در بهشت نی همسایه باشیم حضرت امیر المؤمنین (ع) فرمودند سل عن الرفیق قبل الطریق و عن الجار قبل الدار یعنی پیش از راه بر قرق راه توجه داشته باش که با پیه شخصی دور راه همراهستی و پیش از خانه به همسایه خانه متوجه باش که کیست.